

23. niedziela po Trójcy Świętej

Tekst Łk 17,20-24(25-30)

Tłumaczenie:

20 Zapytany zaś przez faryzeuszy,
kiedy *przychodzi* królestwo Boga,
odpowiedział im
i powiedział:

21 Nie *przychodzi* królestwo Boga wraz-z **obserwacją**
ani-nie powiedzą:
zobacz-oto tutaj czy tam!,
zobacz-oto bowiem królestwo Boga wśród was jest!

22 Powiedział zaś do uczniów:

Przyjdą dni,
kiedy zapragniecie jeden [z] dni Syna człowieka **zobaczyć**
i nie zobaczycie.

23 I powiedzą wam:
zobacz-oto tutaj czy tam!
nie odeszliście
ani-nie podążyliście [za tym],

24 jak-że bowiem błyskawica błyskająca z niej pod niebem ku niej pod niebem świeci,
tak-właśnie będzie Syn człowieka [w dniu jego].

25 Najpierw zaś trzeba
[by] On wiele cierpiał i był-odrzucony przez pokolenie to.

26 I tak-jak stało-się w dniach Noego,
tak-właśnie będzie i w dniach Syna człowieka,
27 jedli, pili, zawierali-małżeństwa, byli-oddawani-w-małżeństwo,
aż-do dnia [w którym] *wszedł* Noe do arki

i *przyszędł* potop (kataklizm),

i wygubił wszystkich.

28 Podobnie tak-jak stało się w dniach Lota,
jedli, pili, kupowali, sprzedawali, sadzili, budowali,

29 w dniu zaś [w którym] *wyszędł* Lot z Sodomy,
spadł-jako-deszcz ogień i siarka z nieba
i wygubił wszystkich.

30 Według tych-właśnie (tak-samo) będzie w dniu
[w którym] Syn człowieka zostaje-objawiony.

Uwagi do tłumaczenia:

-20e: *parateresis* to rzeczownik oznaczający obserwację, intensywne wypatrywanie, patrzenie z czujnością, baczenie na coś

-21b: idou tłumaczone zwykle jako wykrzyknikowe „oto” jest – podobnie jak czasowniki w 22cd, 23b – właściwie formą czasownika *oraō* – widzę, patrzę, oglądam

-23c i d: czasowniki są w aoryście, ale mogą też pełnić funkcję czasu przyszłego

-23d: *dioko* to dosłownie prześladowę, intensywnie kogoś, czegoś szukam, podążam za czymś, poluję, ścigam, gonię, naśladuję

-24b: wyrażenia „w dniu jego” brakuje w najstarszym manuskrypcie

-25b: *apodokimazo* to odrzucam po uprzednim badaniu, testowaniu, poddaniu próbie; *dokimazo* – wypróbuję, badam, testuję

-27a: *gameo* i *gamizo* to czasowniki oznaczające zawarcie aktu małżeństwa; ciekawe, że jeden jest w stronie aktywnej, drugi pasywnej; dotyczą zarówno mężczyzn, jak i kobiet

Struktura, powiązania, motywy:

Partykuła uzasadniająca – *gar* – „bowiem” w 21c i 24a wyróżnia dwa dające się porównać fragmenty. Wyrażenie oznaczające umiejscowienie z 21b i 23b – „tu czy tam”; „tam czy tu” - wskazują na tożsamość *przyjścia* królestwa Boga i *przyjścia* dni lub dnia Syna człowieka. Kontrast między 21a – „nie powiedzą” i 23 a – „powiedzą” też wskazuje na różne sytuacje życiowe faryzeuszy i uczniów =? niewierzących i wierzących w Jezusa jako zbawiciela. Dla faryzeuszy, przedstawianych jako prześladowcy Jezusa, w ich mniemaniu przeciwnika Boga

– np. 5,21.30; 6,2.7.11; 7,30nn (por. to pokolenie w 25a); 11,39nn; 12,1nn; a także jako „prefigury” potrzebującego usprawiedliwienia grzesznika w 18,10nn, „tu i teraz” spełnia się pragnienie panowania i obecności Boga na ziemi – „ królestwo Boga jest – czas teraźniejszy! - wśród was”. To może się odnosić jedynie do osoby Jezusa.

Uczniowie i my wszyscy żyjemy w niespełnieniu – por. 22c i prośbę „przyjdź królestwo Twoje” w 11,2, a także w ciągłym niebezpieczeństwie odejścia od Boga i szukania Go na swój własny sposób (23cd), a nie tam, gdzie i jak sam się nam przecież objawia – w Synu człowieka (por. też tożsamość pójścia za Synem człowieka i bycia w królestwie Boga w 9,57nn). Mamy nie przestawać się o to modlić – por. bezpośredni kontekst 18,1.

Tekst nie mówi w pierwszym rzędzie o końcu świata, lecz o *przychodzeniu* Boga do ludzi - por. też 19,38, w sądzie i w ocaleniu, w przeszłości, teraz i w przyszłości – por. zmienność i różnorodność czasów. Bóg nie daje się „uchwycić” inaczej, jak tylko w Chrystusie. Tylko otwartość na Boga, który przychodzi z zewnątrz, z nieba – 24a i 29b i unieważnia, jeśli chodzi o sąd na nami i nasze ocalenie, wszelką biologiczną, społeczną i kulturową działalność ludzi – 27a i 28b, wyczekiwanie na działanie Boga w nas i pośród nas w Chrystusie i przypominanie sposobu – por. zaimki i partykuły: „jak”, „tak” w 24ab, 26ab, w jaki On działa – por. paralelność historii o Noem i Locie – uratuje nas przed sprawiedliwym sądem Boga. Historie o wygubieniu wszystkich są jednocześnie historiami o ocaleniu tych, za którymi sam Bóg się ujął – 18,7n.

Iwona Sławik